

Entrance

Agnieszka Jaworek, Urszula Pierogończuk,
Małgorzata Wielek, Adriana Zofia Zimnowoda

Dokumentacja złożona do konkursu
na kuratorski projekt wystawy w Pawilonie Polskim
na 61. Międzynarodowej Wystawie Sztuki
w Wenecji w 2026 r. (fragment)

ZARYS IDEOWY

Współczesny człowiek znajduje się w punkcie przesilenia. Jest zalewany niezweryfikowaną informacją, zanurzony w sprzecznych narracjach, poddany presji systemów politycznych, religijnych i kulturowych. Wystawa *Entrance* podejmuje temat konieczności przejścia od zewnętrznego chaosu do wewnętrznej transformacji, która nie wydarza się w spektakularnym geście, lecz w niewielkim ruchu wewnętrznej modulacji. Jest wejściem we własny *Minor Keys*, gdzie możliwa staje się przemiana.

Prezentacja oparta jest na strukturze trójstopniowego przejścia. Każda z sal symbolizuje inny etap tego procesu: zagubienie w postprawdzie, symboliczną śmierć w zetknięciu z wyczerpaniem współczesności oraz odrodzenie w cyfrowej rzeczywistości, która staje się polem dla nowych form wspólnoty.

Wystawa wpisuje się w narrację małych oporów, dlatego nie wymusza konfrontacji lecz proponuje uważność i medytacyjną pauzę. Odnosi się do filozofii posthumanizmu, która odrzuca przestarzałą ideę dualizmów (natura–technologia, człowiek–maszyna, indywiduum–wspólnota). Ciało, tak istotne w tym projekcie, staje się miejscem przecięcia sił, archiwum znaczeń i źródłem przemiany. Obrazy przeniesione na silikonową skórę stanowią zbiór tekstów kultury – rozpoznawalnych symboli wizualnych: postaci z bajek, fragmentów historycznych fotografii, logotypów korporacji, wizerunków polityków. Ich obecność odwołuje się do wspólnego imaginarium odbiorców na całym świecie, czyniąc projekt uniwersalnym i wielowarstwowym w swoim przekazie.

OPIS

Wystawa *Entrance* rozgrywa się w trzech kwadratowych salach połączonych wąskim korytarzem. Zwiedzanie prowadzi od drzwi EXIT do napisu ENTRANCE, symbolicznie odwracając porządek rzeczywistości i wprowadzając widza w proces wewnętrzного namysłu i transformacji.

Sala I **Gabinet osobliwości** stanowi warstwę wejścia w świat narracji i pamięci: materialnych śladów przeszłości oraz kulturowego nadmiaru.

Sala II **Krypta** to przestrzeń skupienia i zawieszenia, w której ciało istnieje poza czasem, jest w procesie transformowania.

Sala III **Świat Airlili** przenosi widza do świata cyfrowego zaprojektowanego przez dziecko, które reprezentuje pokolenie wychowane w dobie mediów cyfrowych. W nim pojawia się potencjał nowej posthumanistycznej wspólnotowości.

Wszystkie obiekty wykonane zostały z silikonu na podstawie odlewów rzeczywistych osób, z zachowaniem detali skóry i włosów. Powierzchnie zostały trwale wytatuowane przy użyciu profesjonalnego sprzętu do tatuażu.

UZASADNIENIE WYBORU TEMATU

Wystawa *Entrance* podejmuje temat transformacji jako koniecznego przejścia od chaosu znaków i znaczeń ku skupieniu, od przeciążenia informacją do ciszy wewnętrznej, od cielesnego doświadczenia ku relacyjnej rzeczywistości cyfrowej. Kluczowy jest w niej moment wejścia we własne *Minor Keys*: wewnętrzny rejestr uważności, czułości i refleksji, który pozwala odzyskać orientację w świecie rozproszonego sensu.

Jedną z figur tej przemiany jest dziecko – symbol człowieka, który przeszedł przez kryzys egzystencjalny i cielesny, by poprzez akt kreacji odzyskać sprawczość. Wirtualny świat który tworzy nie jest ucieczką lecz rozwiązaniem. Próbą zaprojektowania środowiska opartego na empatii, współistnieniu i wolności od przemocy formy oraz języka tożsamości.

Projekt nawiązuje do posthumanistycznego myślenia o podmiocie jako istocie splecionej z technologią. Transformacja domyka się w wizji wspólnoty nie tożsamościowej, lecz procesualnej, otwartej na zmianę i różnicę. *Entrance* nie udziela odpowiedzi lecz tworzy warunki do mikrotransformacji, w których twórczość staje się formą współbycia.

CONCEPTUAL OUTLINE

Modern man is at the point of solstice. It is flooded with unverified information, immersed in contradictory narratives, subjected to the pressure of political, religious and cultural systems. The *Entrance* exhibition addresses the need to move from external chaos to internal transformation, which does not happen in a spectacular gesture, but in a small movement of internal modulation. It is an entrance into one's own *Minor Keys*, where transformation becomes possible.

The presentation is based on a three-stage transition structure. Each room symbolizes a different stage of this process: loss in post-truth, symbolic death in the face of the exhaustion of modernity, and rebirth in a digital reality that becomes a field for new forms of community.

The exhibition fits into the narrative of small resistances, which is why it does not force confrontation, but proposes mindfulness and a meditative pause. It refers to the philosophy of posthumanism, which rejects the outdated idea of dualisms (nature-technology, human-machine, individual-community). The body, so important in this project, becomes a place where forces intersect, an archive of meanings and a source of transformation. The images transferred to silicone skin are a collection of cultural texts – recognizable visual symbols: fairy tale characters, fragments of historical photographs, corporate logos, images of politicians. Their presence refers to the shared imaginary of audiences worldwide, making the project universal and multi-layered in its message.

DESCRIPTION

The *Entrance* exhibition takes place in three square rooms connected by a narrow corridor. The tour leads from the EXIT door to the ENTRANCE sign, symbolically reversing the order of reality and introducing the viewer to a process of inner reflection and transformation.

Room I **Cabinet of Curiosities**, is the entry layer into the world of narrative and memory: material traces of the past and cultural excess.

Room II **Crypt**, is a space of concentration and suspension, where the body exists outside of time, in the process of transformation.

Room III **Airlili's World**, takes the viewer to a digital world designed by a child who represents a generation raised in the age of digital media. In it, the potential for a new posthumanist community emerges.

All objects were made of silicone based on real people's casts, with skin and hair details preserved. The surfaces were permanently tattooed using professional tattooing equipment.

THEME JUSTIFICATION

The Entrance exhibition explores the theme of transformation as a necessary shift from the chaos of signs and meanings towards focus, from information overload to inner silence, from bodily experience to relational digital reality. The key to the exhibition is the moment of entering one's own Minor Keys: an inner register of attentiveness, tenderness and reflection that allows one to regain orientation in a world of diffuse meaning.

One of the figures of this transformation is the child – a symbol of a person who has gone through an existential and bodily crisis in order to regain agency via the act of creation. The created virtual world is not an escape but a solution. An attempt to design an environment based on empathy, coexistence, and freedom from form violence and language of identity.

The project draws on posthumanist thinking about the subject as an intertwined entity with technology. Transformation is completed in a vision of a community that is processual, not identity-based, and open to change and difference. Entrance does not provide answers but creates conditions for micro-transformations in which creativity becomes a form of coexistence.